

[Aksel Larsen.]

Møller kender det. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Kolbjørn kender det. Jeg kender kun til, at Regeringen engang for et lille Aars Tid siden udarbejdede en Spareplan og en Maaned efter kom og sagde, at den duede ikke, og at den vilde udarbejde en ny, men den nye kender jeg ikke. Jeg ved, at Regeringen har gennemført Papirrestriktioner, og jeg ved, at Forsyningsministeren er ved at give Benzinen fri, men stort mere ved jeg ikke. Jeg kender intet Program. Jeg ved, at Regeringen i Foraaret pralede med et Program for Boligbyggeri paa 20 000 Boliger i Løbet af dette Aar, men der er vist kun bygget $\frac{1}{4}$ af disse Boliger. Jeg ved altsaa ikke af, at der eksisterer et Program som det i Kontrakten nævnte, men Banken gaar ud fra dette Program, og i det Brev, der paa Regeringens Vegne er skrevet til Den internationale Banks Direktør, siges det, at dette Genopbygningsprogram har almindelig Støtte i Danmark og vil blive benyttet med Kraft i Genopbygningsperioden. Hvorledes kan det gaa til, at Regeringen aldrig har bekendtgjort dette i Danmark? Folketinget kender det ikke! Det er muligt, at enkelte særligt foretrukne kender det, men Folketinget som Helhed kender det ikke, og Befolkningen som Helhed kender det ikke. Hvorledes kan man i øvrigt udtale sig om „almindelig Støtte i Danmark“ forud for et Folketingsvalg, hvorom det almindeligvis ventes, at det vil bringe Regeringen og dens Støttepartier i Mindretal? Det er af Vigtighed, at vi faar dette Spørgsmaal belyst. Jeg anmoder Regeringen om at give Oplysning om sit Program for Genopbygning, eftersom den jo er forpligtet til at gennemføre dette Program, idet det er en Betingelse for at faa Laanet.

Hvis det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Aksel Møller siger, at man kender dette Program, og at ogsaa det ærede Medlem Hr. Kolbjørn og hans Parti kender det, og at de fire gamle Partier har godkendt Programmet, lad os saa faa Oplysning om, hvorvidt disse Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Aksel Møller sammenholdt med, hvad der staar i Laanekontrakten, vil sige, at de Partier, der godkender denne Laanekontrakt, forpligter sig til at videreføre den siddende Regerings økonomiske Politik. Under alle Omstændigheder kan man ikke forlange, at vi skal godkende et Laan, optaget paa Betingelse af, at et Program, vi ikke kender, bliver gennemført. Og hvis denne Bestemmelse i Laanekontrakten og det, der er sagt i Regeringens

Brev, betyder, at man har forpligtet sig til at føre den Politik videre, som Regeringen hidtil har praktiseret, er det for os yderligere en Grund til at sige nej.

Bertel Dahlgaard: Den Laanekontrakt, der her foreslaas ratificeret, er, som man vil se, et overmaade indviklet Dokument, der virkelig kræver et meget indgaaende Studium, og Finansudvalget har derfor modtaget supplerende Oplysninger fra den højtærede Finansminister. Jeg tror ikke, at man paa frugtbar Maade her i selve Tinget vil kunne gaa ind paa alle disse Enkeltheder.

Det er rigtigt, som det er antydnet af den sidste Taler, at mange af de Bestemmelser, der staar i dette Dokument, kan kaldes meget rigoristiske, men vi maa ikke glemme, at Danmark selv er interesseret i, at Den internationale Banks Laangivning til andre Stater af forskellig økonomisk Kvalitet foregaar paa betryggende Vis. Disse rigoristiske Bestemmelser vil jo — det skulde det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen dog erindre, synes jeg — ikke faa Betydning for os, naar vi opfylder vore Forpligtelser.

Om selve de Laanebetingelser, det her drejer sig om, skal jeg for min Del kun sige, at jeg finder dem noget, om end maaske ikke meget ugunstigere, end man kunde have ventet det i Betragtning af det nuværende internationale Laanemarked.

Et enkelt Punkt i de Forhandlinger, der har været ført om denne Sag, vil jeg gerne sige et Par Ord om. I den højtærede Finansministers Fremsettelsestale meddelte Ministeren, at Den internationale Bank havde ønsket en skriftlig Udtalelse om, at Laanet vilde blive anvendt efter sit Formaal, og at der var almindelig Enighed i Danmark om, at Genopbygningen burde fremmes, og at man var rede til at bære de Restriktioner og Begrænsninger i Forbruget, som herefter kunde blive nødvendige. Den Brevveksling, der herom har fundet Sted mellem Repræsentanten for Den internationale Bank og den danske Finansminister, har været Finansudvalget forelagt, og da der, som det ogsaa fremgaar af de Udtalelser, jeg nu citerede, i det af Finansministeren afgivne Brev forekommer Udtryk, der maaske kunde være Genstand for Fortolkning, hvis de ikke ses i deres naturlige Sammenhæng, har jeg i Finansudvalget gjort opmærksom paa, at det under disse Omstændigheder maa være Regeringens Ansvar, at der ikke ind i disse Udtryk kan lægges noget, der paa nogen Maade gør Indgreb i den danske Rigsdags og Regeringens suveræne Magt til at bestemme